2024/1499

29.5.2024

DIRECTIVA (UE) 2024/1499 A CONSILIULUI

din 7 mai 2024

privind standardele aplicabile organismelor de promovare a egalității în domeniul egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică, în domeniul egalității de tratament în materie de încadrare în muncă și de ocupare a forței de muncă, indiferent de religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală și în domeniul egalității de tratament între femei și bărbați în materie de securitate socială și în ceea ce privește accesul la bunuri și servicii și furnizarea de bunuri și servicii și de modificare a Directivelor 2000/43/CE și 2004/113/CE

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 19 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere aprobarea Parlamentului European ([1]),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([2]),

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

(1) Egalitatea și nediscriminarea sunt recunoscute ca valori esențiale ale Uniunii la articolele 2 și 3 Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). La articolele 8 și 10 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) este prevăzut că, în toate activitățile sale, Uniunea promovează egalitatea între femei și bărbați și combate discriminarea pe criterii de sex, rasă sau origine etnică, religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală. La articolele 21, 23 și, respectiv, 26 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene este protejat dreptul la nediscriminare, dreptul la egalitate între femei și bărbați și dreptul la integrare al persoanelor cu handicap. Uniunea a adoptat deja mai multe directive de combatere a discriminării.

(2) Prezenta directivă vizează stabilirea unor cerințe minime pentru funcționarea organismelor de promovare a egalității de tratament (denumite în continuare „organisme de promovare a egalității”), cu scopul de a îmbunătăți eficacitatea acestora și de a le garanta independența, consolidând aplicarea principiului egalității de tratament, astfel cum rezultă din Directivele 79/7/CEE ([3]), 2000/43/CE ([4]), 2000/78/CE ([5]) și 2004/113/CE ([6]) ale Consiliului.

(3) Directiva 79/7/CEE urmărește să combată discriminarea pe criterii de sex în domeniul securității sociale.

(4) Directiva 2000/43/CE stabilește un cadru pentru combaterea discriminării pe motive de rasă sau origine etnică.

(5) Directiva 2000/78/CE stabilește un cadru pentru combaterea discriminării pe criterii de apartenență religioasă sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală în ceea ce privește încadrarea în muncă, ocuparea forței de muncă și formarea profesională.

([1]) Aprobarea din 10 aprilie 2024 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).
([2]) JO C 184, 25.5.2023, p. 71.
([3]) Directiva 79/7/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1978 privind aplicarea treptată a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în domeniul securității sociale (JO L 6, 10.1.1979, p. 24).
([4]) Directiva 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică (JO L 180, 19.7.2000, p. 22).
([5]) Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO L 303, 2.12.2000, p. 16).
([6]) Directiva 2004/113/CE a Consiliului din 13 decembrie 2004 de aplicare a principiului egalității de tratament între femei și bărbați privind accesul la bunuri și servicii și furnizarea de bunuri și servicii (JO L 373, 21.12.2004, p. 37).

(6) Directiva 2004/113/CE stabilește un cadru pentru combaterea discriminării pe criterii de sex în ceea ce privește accesul la bunuri și servicii și furnizarea bunurilor și serviciilor.

(7) Curtea de Justiție a hotărât, de asemenea, că domeniul de aplicare al principiului egalității de tratament pentru bărbați și femei nu poate fi restrâns la interzicerea discriminării pe baza faptului că o persoană este de un sex sau altul. Având în vedere scopul său și natura drepturilor pe care urmărește să le apere, acest principiu se aplică în egală măsură discriminărilor care își au originea în schimbarea sexului ([7]).

(8) Directivele 2000/43/CE și 2004/113/CE impun statelor membre să desemneze unul sau mai multe organisme însărcinate să promoveze egalitatea de tratament, inclusiv prin analizarea, monitorizarea și sprijinirea egalității de tratament pentru toate persoanele, fără discriminare pe criteriile prevăzute de directivele respective. Directivele respective prevăd că statele membre trebuie să se asigure că printre competențele organismelor respective se numără acordarea de asistență independentă victimelor, desfășurarea de studii independente privind discriminarea, publicarea de rapoarte independente și formularea de recomandări în orice problemă legată de o astfel de discriminare.

(9) Directivele 2006/54/CE ([8]) și 2010/41/UE ([9]) ale Parlamentului European și ale Consiliului prevăd, de asemenea, desemnarea unor organisme pentru promovarea, analiza, monitorizarea și susținerea egalității de tratament pentru toate persoanele, fără discriminare pe criterii de sex.

(10) Toate statele membre au desemnat organisme de promovare a egalității în temeiul Directivelor 2000/43/CE și 2004/113/CE. A fost stabilit un sistem eterogen de organisme de promovare a egalității și au apărut bune practici. Cu toate acestea, multe organisme de promovare a egalității se confruntă cu provocări, în special în ceea ce privește resursele, independența și competențele necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor lor.

(11) Directivele 2000/43/CE și 2004/113/CE acordă statelor membre o marjă largă de apreciere în ceea ce privește structura și funcționarea organismelor de promovare a egalității. În consecință, există diferențe semnificative între organismele de promovare a egalității din statele membre, în ceea ce privește mandatul, competențele, structura, resursele și funcționarea lor operațională. Ca urmare, așadar, protecția împotriva discriminării diferă de la un stat membru la altul.

(12) Deși Directivele 79/7/CEE și 2000/78/CE nu impun statelor membre să desemneze organisme de promovare a egalității care să se ocupe de aspectele reglementate de directivele respective, există organisme de promovare a egalității care au competențe în ceea ce privește aspectele respective în majoritatea statelor membre, atunci când acest lucru este prevăzut în dreptul intern. Totuși, acest lucru nu este valabil în toate statele membre, ceea ce conduce la niveluri diferite de protecție împotriva discriminării în ceea ce privește aspectele reglementate de directivele respective în Uniune.

(13) Pentru a asigura faptul că organismele de promovare a egalității pot contribui în mod eficace la asigurarea respectării Directivelor 79/7/CEE, 2000/43/CE, 2000/78/CE și 2004/113/CE prin promovarea egalității de tratament, prevenirea discriminării și acordarea de asistență în ceea ce privește accesul la justiție tuturor persoanelor și grupurilor discriminate în întreaga Uniune, este necesar să fie stabilite standarde minime pentru funcționarea acestor organisme, iar mandatul lor să fie extins la aspectele reglementate de Directivele 79/7/CEE și 2000/78/CE. Standardele minime prevăzute în prezenta directivă țin seama de Recomandarea (UE) 2018/951 a Comisiei ([10]), bazându-se pe unele dintre dispozițiile sale și pe abordarea recomandată în aceasta. Acestea se bazează, de asemenea, pe alte instrumente relevante, cum ar fi Recomandarea de politică generală nr. 2 revizuită privind organismele de promovare a egalității adoptată de Comisia Europeană împotriva Rasismului și Intoleranței și Principiile de la Paris referitoare la statutul instituțiilor naționale pentru promovarea și protejarea drepturilor omului, adoptate de Organizația Națiunilor Unite, care sunt aplicabile instituțiilor naționale din domeniul drepturilor omului.

([7]) Hotărârea Curții de Justiție din 30 aprilie 1996, *P/S și Consiliul comitatului Cornwall*, C-13/94, ECLI:EU:C:1996:170; Hotărârea Curții de Justiție din 7 ianuarie 2004, *K.B./National Health Service Pensions Agency și Secretary of State for Health*, C-117/01, ECLI:EU:C:2004:7; Hotărârea Curții de Justiție din 27 aprilie 2006, *Sarah Margaret Richards/Secretary of State for Work and Pensions*, C-423/04, ECLI:EU:C:2006:256; și Hotărârea Curții de Justiție din 26 iunie 2018, *M.B/Secretary of State for Work and Pensions*, C-451/16, ECLI:EU:C:2018:492.

([8]) Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (JO L 204, 26.7.2006, p. 23).

([9]) Directiva 2010/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 iulie 2010 privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbații și femeile care desfășoară o activitate independentă și de abrogare a Directivei 86/613/CEE a Consiliului (JO L 180, 15.7.2010, p. 1).

([10]) Recomandarea (UE) 2018/951 a Comisiei din 22 iunie 2018 privind standardele aplicabile organismelor de promovare a egalității (JO L 167, 4.7.2018, p. 28).

(14) Aceleași standarde minime pentru funcționarea organismelor de promovare a egalității în ceea ce privește aspectele reglementate de Directivele 2006/54/CE și 2010/41/UE sunt prevăzute în Directiva (UE) 2024/1500 a Parlamentului European și a Consiliului ([11]).

(15) Prezenta directivă ar trebui să se aplice acțiunilor organismelor de promovare a egalității în ceea ce privește aspectele reglementate de Directivele 79/7/CEE, 2000/43/CE, 2000/78/CE și 2004/113/CE. Cerințele minime prevăzute în prezenta directivă ar trebui să vizeze numai funcționarea organismelor de promovare a egalității și nu ar trebui să extindă domeniul de aplicare material sau personal al directivelor respective.

(16) Atunci când promovează egalitatea de tratament, previn discriminarea, colectează date privind discriminarea și le acordă asistență victimelor în conformitate cu prezenta directivă, este important ca organismele de promovare a egalității să acorde o atenție deosebită discriminării intersecționale, care este înțeleasă ca discriminare bazată pe o combinație de criterii prevăzute de Directiva 79/7/CEE, 2000/43/CE, 2000/78/CE sau 2004/113/CE.

(17) Statele membre ar trebui să desemneze unul sau mai multe organisme care să exercite competențele prevăzute în prezenta directivă. Statele membre pot distribui competențele între mai multe organisme de promovare a egalității, de exemplu încredințând unui organism sarcinile de a preveni discriminarea, de a promova egalitatea de tratament și de a acorda asistență victimelor discriminării, iar unui alt organism funcții decizionale. Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere competenței inspectoratelor de muncă sau a altor organisme de aplicare a legii și nici autonomiei și rolului partenerilor sociali.

(18) Organismele de promovare a egalității își pot îndeplini efectiv rolul numai dacă sunt în măsură să acționeze în deplină independență, fără a fi supuse vreunei influențe externe. În acest scop, statele membre ar trebui să adopte o serie de măsuri care să contribuie la independența organismelor de promovare a egalității. Organismele de promovare a egalității care exercită competențele prevăzute în prezenta directivă pot face parte dintr-un minister sau dintr-o altă entitate organizațională, cu condiția să existe garanțiile necesare pentru a asigura îndeplinirea sarcinilor lor independent de influența politică, financiară, religioasă sau de orice altă influență. În special, atunci când își îndeplinesc sarcinile și își exercită competențele, organismele de promovare a egalității ar trebui să își păstreze independența în raport cu orice influență externă, directă sau indirectă, nesolicitând și neprimind instrucțiuni de la nicio persoană. În concordanță cu obiectivele prezentei directive și în limitele cadrului juridic aplicabil, organismele de promovare a egalității ar trebui să își poată gestiona propriile resurse financiare și alte resurse, inclusiv prin selectarea și gestionarea propriului personal, și să își poată stabili propriile priorități. Membrii personalului care dețin o funcție de decizie sau de conducere, permanentă sau temporară, cum ar fi directorul sau directorul adjunct al organismului de promovare a egalității și, după caz, membrii consiliului de conducere, ar trebui să fie independenți, calificați pentru funcția lor și selectați printr-un proces transparent. Transparența în respectivul proces poate fi asigurată, de exemplu, prin publicarea anunțurilor de posturi vacante.

(19) Statele membre ar trebui să se asigure că structura internă a organismelor de promovare a egalității, cum ar fi organizarea și procedurile interne, permite exercitarea independentă și, după caz, imparțială a diferitelor lor competențe, prin stabilirea unor garanții adecvate în cazul în care organismele de promovare a egalității au sarcini potențial contradictorii, în special atunci când unele dintre aceste sarcini se axează pe sprijinirea victimelor. Organismele de promovare a egalității ar trebui, în special, să acționeze în mod imparțial atunci când desfășoară o anchetă sau când evaluează un caz, mai ales atunci când organismul de promovare a egalității deține competențe decizionale obligatorii.

(20) În cazul în care organismul de promovare a egalității face parte dintr-un organism cu mandat multiplu, cum ar fi un ombudsman cu un mandat mai larg sau o instituție națională pentru drepturile omului, structura internă a unui astfel de organism cu mandat multiplu ar trebui să garanteze exercitarea efectivă a mandatului specific privind promovarea egalității.

(21) Prin intermediul procedurilor bugetare naționale, statele membre ar trebui să se asigure că organismele de promovare a egalității primesc resurse suficiente, inclusiv personal calificat, spații și infrastructuri adecvate pentru a-și îndeplini fiecare dintre atribuții în mod eficace, într-un termen rezonabil sau în termenele stabilite de dreptul intern. Primirea unor astfel de resurse este esențială pentru funcționarea eficace a organismelor de promovare a egalității și pentru îndeplinirea atribuțiilor lor. Atunci când organismelor de promovare a egalității le sunt atribuite noi competențe, este important ca statele membre să se asigure că resursele financiare și de altă natură ale organismelor respective continuă să le permită să își îndeplinească sarcinile și să își exercite competențele în mod efectiv.

([11]) Directiva (UE) 2024/1500 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 mai 2024 privind standardele aplicabile organismelor de promovare a egalității de tratament și a egalității de șanse între femei și bărbați în materie de încadrare în muncă și de ocupare a forței de muncă și de modificare a Directivelor 2006/54/CE și 2010/41/UE (JO L, 2024/1500, 29.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1500/oj).

(22) Este important ca alocarea resurselor financiare să rămână stabilă, să fie planificată pe o bază multianuală și să le permită organismelor de promovare a egalității să acopere costuri care pot fi dificil de anticipat, cum ar fi în cazul creșterii numărului de plângeri, a cheltuielilor de judecată și a utilizării sistemelor automatizate. Este esențial să se acorde atenție oportunităților și riscurilor prezentate de utilizarea sistemelor automatizate, inclusiv a inteligenței artificiale. În special, organismele de promovare a egalității ar trebui să dispună de resursele umane și tehnice adecvate. Resursele respective ar trebui, în special, să permită organismelor de promovare a egalității să utilizeze sisteme automatizate în activitatea pe care o desfășoară, pe de o parte, și să evalueze conformitatea sistemelor respective cu normele privind nediscriminarea, pe de altă parte. În cazul în care organismul de promovare a egalității face parte dintr-un organism cu mandat multiplu, ar trebui să fie asigurate resursele necesare pentru îndeplinirea mandatului său privind promovarea egalității.

(23) Organismelor de promovare a egalității le revine, alături de alți actori, precum partenerii sociali și organizațiile societății civile, un rol esențial în prevenirea discriminării și în promovarea egalității. Pentru a aborda aspectele structurale ale discriminării și pentru a contribui la schimbările sociale, organismele de promovare a egalității ar trebui să aibă competența de a desfășura activități de prevenire a discriminării pe criteriile și în domeniile prevăzute de Directivele 79/7/CEE, 2000/43/CE, 2000/78/CE și 2004/113/CE și de promovare a egalității de tratament. Astfel de activități pot include schimbul de bune practici, măsuri de acțiune pozitivă și integrarea egalității în practicile curente ale entităților publice și private, precum și furnizarea de formare, informații, consiliere, orientare și sprijin relevante pentru acestea. De asemenea, este esențial ca organismele de promovare a egalității să comunice cu părțile interesate relevante și să se implice în dezbateri publice.

(24) Pe lângă prevenție, o sarcină centrală care revine organismelor de promovare a egalității este aceea de a oferi asistență victimelor discriminării. Noțiunea de „victime” ar trebui să fie înțeleasă ca incluzând toate persoanele care consideră că s-au confruntat cu discriminarea, astfel cum se menționează la articolul 4 din Directiva 79/7/CEE, la articolul 2 din Directiva 2000/43/CE, la articolul 2 din Directiva 2000/78/CE sau la articolul 4 din Directiva 2004/113/CE. Orice persoană poate fi victima unei discriminări pe criterii de sex, origine rasială sau etnică, religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală și ar trebui să beneficieze de asistență din partea organismelor de promovare a egalității încă dintr-un stadiu incipient, indiferent dacă discriminarea a fost constatată sau nu. O astfel de asistență ar trebui să includă întotdeauna cel puțin furnizarea unor informații esențiale autorilor plângerilor, inclusiv informații care să indice dacă plângerea va fi clasată sau dacă există temei pentru a-i da curs, cu excepția cazului în care plângerea a fost formulată în mod anonim. Statele membre sunt responsabile de stabilirea modalităților prin care organismul de promovare a egalității informează autorii plângerilor, cum ar fi calendarul procedurii sau garanțiile procedurale împotriva plângerilor repetitive sau abuzive.

(25) Pentru a asigura că toate victimele pot depune plângeri, ar trebui să existe diferite moduri prin care să se poată depune plângeri. În conformitate cu Recomandarea (UE) 2018/951, plângerile ar trebui să poată fi depuse într-o limbă aleasă de autorul plângerii care se folosește în mod curent în statul membru în care se află organismul de promovare a egalității. Pentru a remedia una dintre cauzele subraportării, și anume teama de represalii, organismele de promovare a egalității ar trebui să informeze victimele cu privire la normele de confidențialitate aplicabile.

(26) Pentru a oferi posibilitatea unei soluționări extrajudiciare rapide și accesibile din punctul de vedere al costurilor a litigiilor, statele membre ar trebui să prevadă posibilitatea ca părțile să solicite o soluționare alternativă a litigiilor, oferită chiar de organismul de promovare a egalității sau de o altă entitate competentă existentă. La selectarea unei alte entități competente, este important să fie luate în considerare entitățile înființate pe o bază durabilă și să se garanteze faptul că persoana sau persoanele responsabile de procesul de soluționare sunt independente, imparțiale și dețin expertiza necesară. Este mai probabil ca soluționarea extrajudiciară a litigiilor să producă rezultate pozitive atunci când aceasta se realizează cu acordul părților. Posibilitatea de a solicita consultanță independentă sau de a fi reprezentate sau asistate de o terță parte, cum ar fi partenerii sociali, poate fi, de asemenea, utilă părților, în orice etapă a soluționării alternative a litigiului lor. În absența unei hotărâri de soluționare a litigiului, de exemplu în cazul în care rezultatul soluționării litigiului este respins de una dintre părți, părțile nu ar trebui să fie împiedicate să acționeze în cadrul procedurilor judiciare. Statele membre ar trebui să definească modalitățile procedurii de soluționare alternativă a litigiilor în conformitate cu dreptul intern și cu practicile naționale.

(27) În cazul în care organismele de promovare a egalității suspectează o posibilă încălcare a principiului egalității de tratament prevăzut în Directiva 79/7/CEE, 2000/43/CE, 2000/78/CE sau 2004/113/CE, acestea ar trebui să poată desfășura anchete, în special în urma unei plângeri sau din proprie inițiativă.

(28) Pentru a constata dacă a avut loc o discriminare, este esențial să existe probe, care nu se află, de multe ori, în posesia victimei. Prin urmare, organismele de promovare a egalității ar trebui să aibă acces la informațiile necesare pentru a constata dacă a avut loc o discriminare și pentru a coopera cu alte organisme competente, printre care se pot număra serviciile publice relevante, cum ar fi inspectoratele de muncă sau inspectoratele școlare și partenerii sociali. Statele membre ar trebui să stabilească un cadru adecvat pentru exercitarea competenței respective, în conformitate cu normele de drept intern și procedurile naționale. Statele membre pot încredința efectuarea de anchete unui alt organism competent, în conformitate cu dreptul intern și practicile naționale. Pentru a evita duplicarea procedurilor, respectivul organism competent ar trebui să furnizeze organismului de promovare a egalității, la cererea acestuia, informații cu privire la rezultatele anchetei atunci când procedura este finalizată.

(29) Organismele de promovare a egalității ar trebui să poată să consemneze modul în care au evaluat plângerea pe baza probelor colectate. Statele membre ar trebui să stabilească natura juridică a acestei evaluări, care poate fi un aviz fără caracter obligatoriu sau o decizie cu caracter obligatoriu. Ambele ar trebui să precizeze motivele evaluării și să includă, după caz, măsuri de remediere a orice încălcare a principiului egalității de tratament și de prevenire a unor viitoare încălcări, ținând seama totodată de natura diferită a avizelor și a deciziilor. Pentru a garanta eficacitatea activității organismelor de promovare a egalității, statele membre ar trebui să adopte mecanisme adecvate pentru monitorizarea măsurilor adoptate în urma avizelor și pentru executarea deciziilor.

(30) Pentru a sensibiliza publicul cu privire la activitatea lor și la legislația în materie de egalitate și cea în materie de nediscriminare, organismele de promovare a egalității ar trebui să poată publica cel puțin rezumate ale avizelor și deciziilor lor pe care le consideră a fi deosebit de relevante.

(31) Organismele de promovare a egalității ar trebui să aibă dreptul de a acționa în cadrul procedurilor judiciare pentru a contribui la asigurarea respectării principiului egalității de tratament prevăzut în Directivele 79/7/CEE, 2000/43/CE, 2000/78/CE și 2004/113/CE. Astfel de proceduri judiciare se pot desfășura în instanțe sau în fața unor organisme echivalente care se ocupă de aspecte legate de egalitatea de tratament și de discriminare, în conformitate cu dreptul intern și practicile naționale. Dreptul intern și practicile naționale privind admisibilitatea acțiunilor, în special orice condiție privind interesul legitim, nu pot fi aplicate într-un mod care poate submina eficacitatea dreptului de a acționa al organismelor de promovare a egalității. Se preconizează că, competențele de desfășurare a anchetelor și de luare a deciziilor și dreptul de a acționa în cadrul procedurilor judiciare, conferite organismelor de promovare a egalității în temeiul prezentei directive, vor facilita punerea în practică a dispozițiilor actuale ale Directivelor 2000/43/CE, 2000/78/CE și 2004/113/CE privind sarcina probei și apărarea drepturilor. În condițiile prevăzute în prezenta directivă, organismele de promovare a egalității vor putea constata fapte pe baza cărora se poate prezuma că a avut loc o discriminare directă sau indirectă, îndeplinindu-se astfel condițiile prevăzute la articolul 8 din Directiva 2000/43/CE, la articolul 10 din Directiva 2000/78/CE și la articolul 9 din Directiva 2004/113/CE. Prin urmare, sprijinul oferit de organismele de promovare a egalității în temeiul prezentei directive va facilita accesul victimelor la justiție. Ar trebui să fie posibil ca organismele de promovare a egalității să poată selecta cazurile în care decid să acționeze în instanță, astfel încât să contribuie la interpretarea și aplicarea corespunzătoare a legislației privind egalitatea de tratament.

(32) Atunci când au competența de a lua decizii cu caracter obligatoriu, organismele de promovare a egalității ar trebui să fie împuternicite să acționeze ca parte în procedurile privind executarea sau controlul judiciar al deciziilor respective. Organismele de promovare a egalității ar trebui, de asemenea, să fie în măsură să prezinte observații în fața instanțelor, de exemplu prin furnizarea avizului lor de specialitate, în conformitate cu dreptul intern și practicile naționale.

(33) Dreptul organismelor de promovare a egalității de a acționa în cadrul procedurilor judiciare poate lua diferite forme în diferitele cadre juridice naționale. Prin urmare, statele membre ar trebui să aleagă, în conformitate cu dreptul intern și practicile naționale, una sau mai multe forme de acțiune pentru organismele de promovare a egalității, printre are aceea de a acționa în numele uneia sau mai multor victime sau în sprijinul uneia sau mai multor victime ori de a iniția proceduri judiciare în nume propriu.

(34) Organismele de promovare a egalității ar trebui să poată acționa în numele sau în sprijinul victimelor, acolo unde este cazul cu aprobarea acestora, facilitând-le acestora accesul la justiție atunci când barierele procedurale și financiare sau teama de victimizare adesea descurajează victimele. Atunci când organismele de promovare a egalității acționează în numele uneia sau mai multor victime, acestea reprezintă victimele în fața instanței. Atunci când organismele de promovare a egalității acționează în sprijinul uneia sau mai multor victime, acestea participă la procedurile judiciare inițiate de victime pentru a sprijini cererea acestora.

(35) Unele cazuri de discriminare sunt dificil de combătut deoarece nu există plângeri depuse. În hotărârea pronunțată în cauza C-54/07 ([12]), care a fost introdusă de un organism de promovare a egalității în nume propriu, Curtea de Justiție a confirmat că discriminarea poate fi constatată chiar și în absența unei victime identificate. Prin urmare, pentru a combate discriminarea în interes public, statele membre ar trebui să poată prevedea ca organismele de promovare a egalității să poată acționa în nume propriu în anumite cazuri de discriminare, de exemplu din cauza frecvenței sau a gravității cazurilor sau a necesității de clarificare juridică, fiecare dintre acestea putând implica faptul că discriminarea este de natură structurală sau sistematică. Statele membre ar trebui să poată prevedea, în conformitate cu dreptul intern și cu practicile naționale, ca astfel de cazuri de discriminare să necesite o persoană sau o entitate identificată în calitate de persoană chemată în judecată.

(36) Pentru a asigura respectarea drepturilor individuale, statele membre ar trebui să încadreze competențele organismelor de promovare a egalității cu garanții procedurale adecvate, asigurându-se că dreptul la confidențialitate și principiile generale de drept, cum ar fi dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare și dreptul la control judiciar al deciziilor obligatorii, sunt protejate în mod corespunzător, inclusiv în cazul în care organismul de promovare a egalității acționează în calitate de parte sau în numele unei părți în cadrul procedurilor judiciare. Statele membre pot, de exemplu, să ofere confidențialitate martorilor și avertizorilor ca o modalitate importantă de a încuraja raportarea cazurilor de discriminare.

(37) Dispozițiile prezentei directive privind dreptul organismelor de promovare a egalității de a acționa în cadrul procedurilor judiciare nu modifică drepturile victimelor sau ale asociațiilor, ale organizațiilor sau ale altor entități juridice ce asigură respectarea drepturilor victimelor, care, în conformitate cu criteriile prevăzute de dreptul intern, au un interes legitim să asigure respectarea Directivelor 2000/43/CE, 2000/78/CE și 2004/113/CE, astfel cum se prevede în directivele respective, inclusiv atunci când respectivele victime, asociații, organizații sau alte entități juridice au întreprins orice procedură judiciară sau administrativă sau ambele.

(38) Pentru ca activitatea organismelor de promovare a egalității să fie eficace, trebuie ca grupurile expuse riscului de discriminare să aibă acces deplin la serviciile lor. În cel de al doilea sondaj privind minoritățile și discriminarea în Uniunea Europeană realizat de Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene, 71 % dintre membrii grupurilor minoritare etnice sau de imigranți au declarat că nu cunosc nicio organizație care oferă sprijin sau consiliere victimelor discriminării. Pentru a sprijini accesul la serviciile organismelor de promovare a egalității, este esențial ca statele membre să se asigure că cetățenii își cunosc drepturile și că sunt la curent cu existența organismelor de promovare a egalității și cu serviciile oferite de acestea. Acest lucru este deosebit de important pentru grupurile defavorizate și pentru grupurile al căror acces la aceste informații poate fi împiedicat, de exemplu din cauza statutului lor economic precar sau pe criterii de vârstă, handicap, nivel de competențe scris-citit, naționalitate sau statut de rezident sau din cauză că nu au acces la instrumente online.

(39) Ar trebui să fie garantat accesul egal pentru toți la serviciile și la publicațiile organismelor de promovare a egalității. În acest scop, ar trebui să fie identificate și înlăturate eventualele obstacole în calea accesului la serviciile oferite de organismele de promovare a egalității. Serviciile ar trebui să fie gratuite pentru autorii plângerilor. De asemenea, fără a aduce atingere autonomiei autorităților regionale și locale, statele membre ar trebui să se asigure că serviciile organismelor de promovare a egalității sunt disponibile pentru toate victimele potențiale de pe teritoriul lor, de exemplu prin înființarea unor birouri locale, inclusiv a unor birouri mobile, utilizarea instrumentelor de comunicare, organizarea de campanii locale, cooperarea cu delegații locali sau cu organizațiile societății civile sau prin intermediul furnizorilor de servicii contractați.

(40) Pentru a garanta accesul persoanelor cu handicap la toate serviciile și activitățile organismelor de promovare a egalității, este necesar să se asigure accesibilitatea, în conformitate cu cerințele prevăzute în Directiva (UE) 2019/882 a Parlamentului European și a Consiliului ([13]), și să se asigure amenajări corespunzătoare în conformitate cu Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap, adoptată la 13 decembrie 2006. Prin urmare, organismele de promovare a egalității ar trebui să asigure accesibilitatea fizică și digitală prin prevenirea și înlăturarea barierelor cu care se pot confrunta persoanele cu handicap în ceea ce privește accesul la serviciile și informațiile organismelor de promovare a egalității și să ofere amenajări corespunzătoare, efectuând modificările și ajustările necesare și adecvate, dacă este necesar, în anumite cazuri.

([12]) Hotărârea Curții de Justiție din 10 iulie 2008, *Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding/Firma Feryn NV*, C-54/07, ECLI:EU:C:2008:397.

([13]) Directiva (UE) 2019/882 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind cerințele de accesibilitate aplicabile produselor și serviciilor (JO L 151, 7.6.2019, p. 70).

(41) Crearea condițiilor pentru ca organismele de promovare a egalității să se coordoneze și să coopereze în mod regulat la diferite niveluri, pe termen lung, este esențială pentru învățarea reciprocă, pentru coerență și pentru consecvență și poate extinde raza de acțiune și impactul activității lor. Organismele de promovare a egalității ar trebui să coopereze, în cadrul domeniilor lor de competență respective, cu alte organisme de promovare a egalității din același stat membru și cu entități publice și private de la nivel local, regional, național, al Uniunii și internațional, cum ar fi rețelele organismelor de promovare a egalității la nivelul Uniunii, organizațiile societății civile, autoritățile de protecție a datelor, partenerii sociali, inspectoratele de muncă și inspectoratele școlare, organismele de aplicare a legii, agențiile responsabile la nivel național pentru apărarea drepturilor omului, institutele naționale de statistică, autoritățile care gestionează fondurile Uniunii, punctele naționale de contact pentru romi, organismele de protecție a consumatorilor și mecanismele naționale independente de promovare, protecție și monitorizare a Convenției Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap.

(42) Organismele de promovare a egalității nu își pot îndeplini rolul de experți în materie de egalitate de tratament și nici nu pot contribui la integrarea perspectivei de gen, dacă nu sunt consultate suficient de devreme în cursul procesului de elaborare a politicilor cu privire la aspectele legate de drepturile și obligațiile care decurg din Directivele 79/7/CEE, 2000/43/CE, 2000/78/CE și 2004/113/CE. Prin urmare, statele membre ar trebui să instituie proceduri pentru a asigura o astfel de consultare în timp util și ar trebui, atunci când acestea consideră necesar, să le permită acestora să formuleze recomandări și să le publice în timp util pentru a putea fi luate în considerare.

(43) Datele privind egalitatea sunt esențiale pentru sporirea gradului de informare, sensibilizarea populației, cuantificarea discriminării, identificarea tendințelor de-a lungul timpului, dovedirea existenței discriminării, evaluarea punerii în aplicare a legislației privind egalitatea, demonstrarea necesității unor măsuri de acțiune pozitivă și contribuirea la elaborarea de politici bazate pe date concrete. Organismele de promovare a egalității pot contribui la elaborarea de date privind egalitatea în aceste scopuri, de exemplu prin organizarea de mese rotunde care să reunească toate entitățile relevante. De asemenea, organismele de promovare a egalității ar trebui să colecteze și să analizeze date privind propriile activități, să poată efectua studii și, în conformitate cu dreptul intern, să poată accesa și utiliza statistici cu privire la drepturile și obligațiile care decurg din Directivele 79/7/CEE, 2000/43/CE, 2000/78/CE și 2004/113/CE. Datele cu caracter personal colectate de organismul de promovare a egalității ar trebui să fie anonimizate sau, dacă acest lucru nu este posibil, pseudonimizate.

(44) Organismele de promovare a egalității ar trebui să adopte un program de lucru în care să își stabilească prioritățile și activitățile viitoare, care să le permită să asigure coerența diferitelor lor axe de lucru de-a lungul timpului și să abordeze problemele sistemice de discriminare care fac obiectul mandatului lor, ca parte a unui plan de acțiune pe termen lung.

(45) Pe lângă publicarea unui raport de activitate anual, organismele de promovare a egalității ar trebui să publice periodic un raport care să includă o evaluare generală a situației din statul membru respectiv în ceea ce privește discriminarea care face obiectul mandatului lor, precum și alte rapoarte referitoare la discriminare.

(46) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a obligațiilor de raportare ale statelor membre în ceea ce privește funcționarea organismelor de promovare a egalității desemnate în temeiul prezentei directive, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare care să îi permită să stabilească o listă de indicatori relevanți, pe baza cărora ar trebui să fie colectate datele. Astfel de indicatori nu ar trebui să fie utilizați în scopul ierarhizării sau al emiterii de recomandări specifice adresate unui anumit stat membru. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ([14]).

(47) Prezenta directivă stabilește cerințele minime, statele membre având astfel posibilitatea de a adopta sau de a menține dispoziții mai favorabile. Punerea în aplicare a prezentei directive nu ar trebui să poată justifica un regres în raport cu situația existentă în fiecare stat membru.

(48) Prelucrarea datelor cu caracter personal de către organismele de promovare a egalității în temeiul prezentei directive ar trebui să se efectueze în deplină conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului ([15]). Statele membre ar trebui să se asigure că sarcinile organismelor de promovare a egalității sunt prevăzute în mod clar în legislație, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679. Organismele de promovare a egalității ar trebui să prelucreze date cu caracter personal numai în măsura în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul prezentei directive. Persoanele fizice ale căror date cu caracter personal sunt prelucrate ar trebui să fie informate cu privire la drepturile pe care le au în calitate de persoane vizate, inclusiv cu privire la căile de atac de care dispun la nivel național.

([14]) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

([15]) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

(49) În cazul în care îndeplinirea sarcinilor organismelor de promovare a egalității necesită prelucrarea categoriilor speciale de date cu caracter personal menționate la articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/679, statele membre ar trebui, de asemenea, să se asigure că dreptul intern respectă esența dreptului la protecția datelor și prevede măsuri adecvate și specifice pentru protejarea drepturilor fundamentale și a intereselor persoanei vizate, în conformitate cu articolul 9 alineatul (2) litera (g) din Regulamentul (UE) 2016/679. Aceste măsuri de protecție ar trebui să includă, de exemplu, politici și măsuri interne care să asigure reducerea la minimum a datelor, inclusiv prin anonimizarea datelor cu caracter personal, acolo unde este posibil, să aplice pseudonimizarea și criptarea datelor cu caracter personal, să prevină accesul neautorizat la datele cu caracter personal și transmiterea neautorizată a acestor date și prin intermediul cărora să se asigure că datele cu caracter personal nu sunt prelucrate mai mult timp decât este necesar pentru scopurile în care sunt prelucrate.

(50) Prezenta directivă se bazează pe normele prevăzute în Directivele 2000/43/CE și 2004/113/CE și introduce standarde consolidate pentru funcționarea organismelor de promovare a egalității. Prin urmare, dispozițiile privind organismele de promovare a egalității prevăzute în Directivele 2000/43/CE și 2004/113/CE ar trebui să fie eliminate.

(51) Prezenta directivă urmărește să asigure funcționarea organismelor de promovare a egalității în conformitate cu anumite standarde minime, în vederea îmbunătățirii eficacității acestora și a garantării independenței acestora, astfel încât să consolideze aplicarea principiului egalității de tratament. Întrucât obiectivul prezentei directive nu poate fi realizat în mod satisfăcător de statele membre, dar, având în vederea amploarea sau efectele acțiunii, acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum se prevede la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezenta directivă, care se limitează la stabilirea unor standarde minime, nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului respectiv.

(52) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului [16] și a emis un aviz la 2 februarie 2023 [17],

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Scop, obiect și domeniu de aplicare

(1) Prezenta directivă stabilește cerințe minime pentru funcționarea organismelor de promovare a egalității, cu scopul de a îmbunătăți eficacitatea acestora și de a le garanta independența, consolidând aplicarea principiului egalității de tratament, astfel cum rezultă din Directivele 79/7/CEE, 2000/43/CE, 2000/78/CE și 2004/113/CE.

(2) Obligațiile impuse statelor membre și atribuțiile încredințate organismelor de promovare a egalității în temeiul prezentei directive privesc drepturile și obligațiile care decurg din Directivele 79/7/CEE, 2000/43/CE, 2000/78/CE și 2004/113/CE.

Articolul 2

Desemnarea organismelor de promovare a egalității

(1) Statele membre desemnează unul sau mai multe organisme (denumite în continuare „organisme de promovare a egalității") care să exercite competențele prevăzute în prezenta directivă.

(2) Prezenta directivă nu aduce atingere competenței inspectoratelor de muncă, a altor organisme de aplicare a legii sau a partenerilor sociali și nici drepturilor și prerogativelor partenerilor sociali în conformitate cu dreptul intern și cu practicile naționale, inclusiv în ceea ce privește contractele colective de muncă și reprezentarea și apărarea în cadrul procedurilor judiciare.

[16] Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

[17] JO C 64, 21.2.2023, p. 46.

Articolul 3

Independență

(1) Statele membre iau măsuri pentru a se asigura că organismele de promovare a egalității sunt independente și nu sunt supuse niciunei influențe externe și că acestea nu solicită sau nu acceptă instrucțiuni din partea guvernului sau a vreunei alte entități publice sau private atunci când își îndeplinesc sarcinile și își exercită competențele. În concordanță cu obiectivele prezentei directive și în limitele cadrului juridic aplicabil, organismele de promovare a egalității sunt în măsură să își gestioneze propriile resurse financiare și de altă natură și să adopte propriile decizii în ceea ce privește structura lor internă, responsabilitatea, personalul, aspectele organizatorice și gestionarea resurselor financiare.

(2) Statele membre prevăd proceduri transparente privind selectarea, numirea, revocarea și potențialele conflicte de interese ale membrilor personalului organismelor de promovare a egalității care ocupă funcții de decizie sau de conducere și, după caz, ale membrilor consiliului de conducere pentru a le garanta competența și independența.

(3) Statele membre se asigură că organismele de promovare a egalității stabilesc o structură internă care garantează exercitarea independentă și, după caz, imparțială a competențelor lor.

(4) Statele membre se asigură că structura internă a organismelor cu mandat multiplu garantează exercitarea efectivă a mandatului privind promovarea egalității.

Articolul 4

Resurse

În conformitate cu procedurile bugetare naționale, statele membre se asigură că fiecare organism de promovare a egalității dispune de resursele umane, tehnice și financiare necesare pentru a-și îndeplini toate sarcinile și pentru a-și exercita toate competențele în mod eficace, cu privire la criteriile și în domeniile prevăzute de Directivele 79/7/CEE, 2000/43/CE, 2000/78/CE și 2004/113/CE, inclusiv în cazul în care organismele de promovare a egalității fac parte dintre organismele cu mandat multiplu.

Articolul 5

Sensibilizare, prevenire și promovare

(1) Statele membre adoptă măsuri adecvate, cum ar fi strategii, pentru a sensibiliza populația generală, pe întreg teritoriul lor, acordând o atenție deosebită persoanelor și grupurilor expuse riscului de discriminare, cu privire la drepturile prevăzute în Directivele 79/7/CEE, 2000/43/CE, 2000/78/CE și 2004/113/CE, precum și cu privire la existența organismelor de promovare a egalității și a serviciilor pe care le oferă acestea.

(2) Statele membre se asigură că organismele de promovare a egalității sunt abilitate să desfășoare activități de prevenire a discriminării și de promovare a egalității de tratament astfel cum rezultă din Directivele 79/7/CEE, 2000/43/CE, 2000/78/CE și 2004/113/CE. Astfel de activități pot include, printre altele, promovarea măsurilor de acțiune pozitivă și a integrării egalității de gen în practicile curente ale entităților publice și private, precum și furnizarea de formare, consiliere și sprijin relevante pentru acestea, implicarea în dezbateri publice, comunicarea cu părțile interesate relevante, inclusiv cu partenerii sociali, și promovarea schimbului de bune practici. În desfășurarea acestor activități, organismele de promovare a egalității pot lua în considerare situații specifice de defavorizare care rezultă din discriminarea intersecțională, care este înțeleasă ca discriminare pe o combinație de criterii prevăzute de Directiva 79/7/CEE, 2000/43/CE, 2000/78/CE sau 2004/113/CE.

(3) Statele membre și organismele de promovare a egalității iau în considerare instrumentele și formatele de comunicare adecvate pentru fiecare grup-țintă. Acestea se concentrează mai ales asupra grupurilor al căror acces la informații poate fi împiedicat, de exemplu din cauza statutului lor economic precar sau pe criterii de vârstă, handicap, nivel de competențe scris-citit, naționalitate sau statut de rezident sau din cauză că nu au acces la instrumente online.

Articolul 6

Asistența acordată victimelor

(1) Statele membre se asigură că organismele de promovare a egalității sunt în măsură să ofere asistență presupuselor victime, astfel cum se prevede la alineatele (2)-(4).

În sensul prezentei directive, „victime” înseamnă toate persoanele care consideră că s-au confruntat cu discriminarea în sensul articolului 4 din Directiva 79/7/CEE, al articolului 2 din Directiva 2000/43/CE, al articolului 2 din Directiva 2000/78/CE sau al articolului 4 din Directiva 2004/113/CE.

(2) Organismele de promovare a egalității sunt în măsură să primească plângeri privind discriminarea.

(3) Organismele de promovare a egalității acordă asistență victimelor, oferindu-le, inițial, informații referitoare la următoarele:

(a) cadrul juridic, inclusiv consiliere adaptată situației lor specifice;

(b) serviciile pe care le oferă și la aspectele procedurale conexe;

(c) căile de atac disponibile, inclusiv la posibilitatea de a introduce o acțiune în justiție;

(d) normele de confidențialitate aplicabile și protecția datelor cu caracter personal; și

(e) posibilitățile de a beneficia de sprijin relevant, psihologic sau de altă natură, din partea altor organisme sau organizații.

(4) Organismele de promovare a egalității informează autorii plângerilor, într-un termen rezonabil, dacă plângerea va fi clasată sau dacă există motive pentru a-i da curs.

Articolul 7

Soluționarea alternativă a litigiilor

Organismele de promovare a egalității trebuie să poată fi în măsură să le ofere părților posibilitatea de obține o soluționare alternativă a litigiului lor. Această procedură poate fi condus chiar de organismul de promovare a egalității sau de o altă entitate competentă în conformitate cu dreptul intern și practicile naționale, caz în care organismul de promovare a egalității poate formula observații adresate entității respective. O astfel de soluționare alternativă a litigiilor poate lua diferite forme, cum ar fi medierea sau concilierea, în conformitate cu dreptul intern și cu practicile naționale. În absența unei hotărâri de soluționare a litigiului, părțile nu sunt împiedicate să își exercite dreptul de a se constitui parte în cadrul procedurilor judiciare. Statele membre asigură că există un termen de prescripție suficient pentru a garanta că părțile într-un litigiu au acces la instanță, de exemplu prin suspendarea termenului de prescripție în perioada în care părțile se angajează într-o procedură de soluționare alternativă a litigiilor.

Articolul 8

Anchetele

(1) Statele membre se asigură că organismele de promovare a egalității au competența de a desfășura o anchetă pentru a stabili dacă a avut loc o încălcare a principiului egalității de tratament prevăzut în Directivele 79/7/CEE, 2000/43/CE, 2000/78/CE și 2004/113/CE.

(2) Statele membre prevăd un cadru pentru desfășurarea anchetelor care să le permită organismelor de promovare a egalității să constate faptele. În special, acest cadru le oferă organismelor de promovare a egalității drepturi efective de acces la informațiile și documentele necesare pentru a constata dacă a avut loc o discriminare. Cadrul prevede, de asemenea, mecanisme adecvate care să permită organismelor de promovare a egalității să coopereze cu organismele publice relevante în acest scop.

(3) De asemenea, statele membre pot încredința unui alt organism competent, în conformitate cu dreptul intern și cu practicile naționale, competențele menționate la alineatele (1) și (2). Atunci când un astfel de organism competent și-a finalizat ancheta, acesta furnizează organismului de promovare a egalității, la cererea acestuia, informații cu privire la rezultatele anchetei.

(4) Statele membre pot prevedea că nicio anchetă în temeiul alineatul (1) de la prezentul articol și al articolului 9 nu este inițiată sau continuată atât timp cât o procedură judiciară având ca obiect același caz este în curs.

Articolul 9

Avize și decizii

(1) Statele membre se asigură că organismele de promovare a egalității sunt competente să furnizeze și să motiveze o evaluare a cazului, inclusiv stabilirea faptelor și o concluzie motivată privind existența discriminării. Statele membre stabilesc dacă acest lucru trebuie realizat prin intermediul unor avize fără caracter obligatoriu sau al unor decizii obligatorii.

(2) Dacă este cazul, atât avizele fără caracter obligatoriu, cât și deciziile obligatorii includ măsuri specifice menite să remedieze orice încălcare constatată a principiului egalității de tratament și să prevină astfel de încălcări pe viitor. Statele membre instituie mecanisme adecvate pentru monitorizarea măsurilor adoptate în urma avizelor fără caracter obligatoriu, cum ar fi obligațiile de a furniza feedback, și pentru executarea deciziilor obligatorii.

(3) Organismele de promovare a egalității publică cel puțin un rezumat al avizelor și deciziilor lor pe care le consideră a fi deosebit de relevante.

Articolul 10

Acțiuni în justiție

(1) Statele membre se asigură că organismele de promovare a egalității au dreptul de a acționa în cadrul procedurilor judiciare în materie civilă și administrativă referitoare la punerea în aplicare a principiului egalității de tratament prevăzut în Directivele 79/7/CEE, 2000/43/CE, 2000/78/CE și 2004/113/CE, astfel cum se prevede la alineatele (2)-(4) de la prezentul articol, în conformitate cu dreptul intern și practicile naționale privind admisibilitatea acțiunilor, inclusiv orice norme privind solicitarea aprobării victimei.

(2) Dreptul organismului de promovare a egalității de a acționa în cadrul procedurilor judiciare include dreptul de a prezenta observații instanței, în conformitate cu dreptul intern și practicile naționale.

(3) Dreptul organismului de promovare a egalității de a acționa în justiție include, de asemenea, cel puțin unul dintre următoarele drepturi:

(a) dreptul de a iniția proceduri judiciare în numele uneia sau mai multor victime;

(b) dreptul de a participa la proceduri judiciare în susținerea uneia sau mai multor victime; sau

(c) dreptul de a iniția proceduri judiciare în nume propriu, pentru a apăra interesul public.

(4) Dreptul organismului de promovare a egalității de a acționa în cadrul procedurilor judiciare include dreptul de a acționa în calitate de parte în cadrul procedurilor de executare sau de control judiciar al deciziilor obligatorii, în cazul în care organismele de promovare a egalității sunt abilitate să ia astfel de decizii în temeiul articolului 9 alineatul (1).

Articolul 11

Garanții procedurale

Statele membre se asigură că, în cadrul procedurilor menționate la articolele 6-10, este protejat dreptul la apărare al persoanelor fizice și juridice implicate. Deciziile obligatorii menționate la articolul 9 sunt supuse controlului judiciar, în conformitate cu dreptul intern.

Articolul 12

Accesul egal

(1) Statele membre garantează accesul egal pentru toți la serviciile și la publicațiile organismelor de promovare a egalității.

(2) Organismele de promovare a egalității garantează că nu există bariere în calea depunerii plângerilor, de exemplu creând posibilitatea de a primi plângeri oral, în scris și online.

(3) Statele membre se asigură că serviciile pe care organismele de promovare a egalității le furnizează autorilor plângerilor, pe întreg teritoriul lor, inclusiv în zonele rurale și îndepărtate, sunt gratuite.

Articolul 13

Accesibilitatea și amenajări corespunzătoare pentru persoanele cu handicap

Statele membre asigură accesibilitatea și oferă amenajări corespunzătoare pentru persoanele cu handicap, pentru a le garanta accesul egal la toate serviciile și activitățile organismelor de promovare a egalității, inclusiv în ceea ce privește asistența acordată victimelor, tratarea plângerilor, soluționarea alternativă a litigiilor, informațiile și publicațiile, precum și activitățile de prevenire, promovare și sensibilizare.

Articolul 14

Cooperare

Statele membre se asigură că organismele de promovare a egalității dispun de mecanisme adecvate pentru a coopera, în cadrul domeniilor lor de competență respective, cu celelalte organisme de promovare a egalității din același stat membru și cu entitățile publice și private relevante, inclusiv cu inspectoratele de muncă, partenerii sociali și organizații ale societății civile, la nivel național, regional și local, precum și la nivelul altor state membre, al Uniunii și la nivel internațional.

Articolul 15

Consultare

Statele membre instituie proceduri pentru a se asigura că guvernul și autoritățile publice relevante consultă organismele de promovare a egalității cu privire la legislație, politici, proceduri și programe legate de drepturile și obligațiile care decurg din Directivele 79/7/CEE, 2000/43/CE, 2000/78/CE și 2004/113/CE.

Statele membre se asigură că organismele de promovare a egalității au dreptul de a formula recomandări cu privire la aceste aspecte, de a publica recomandările și de a solicita adoptarea măsurilor care se impun ca urmare a acestor recomandări.

Articolul 16

Colectarea datelor și accesul la datele privind egalitatea

(1) Statele membre se asigură că, în vederea elaborării rapoartelor menționate la articolul 17 literele (b) și (c), organismele de promovare a egalității colectează date privind activitățile pe care le desfășoară.

Datele colectate de organismele de promovare a egalității sunt defalcate în raport cu criteriile și domeniile prevăzute de Directivele 79/7/CEE, 2000/43/CE, 2000/78/CE și 2004/113/CE și în conformitate cu indicatorii menționați la articolul 18 din prezenta directivă. Orice date cu caracter personal colectate sunt anonimizate sau, atunci când acest lucru nu este posibil, pseudonimizate.

(2) Statele membre se asigură că organismele de promovare a egalității pot efectua studii independente privind discriminarea.

(3) Statele membre se asigură că organismelor de promovare a egalității li se oferă acces la statisticile referitoare la drepturile și obligațiile care decurg din Directivele 79/7/CEE, 2000/43/CE, 2000/78/CE și 2004/113/CE, în conformitate cu dreptul intern, în cazul în care organismele de promovare a egalității consideră că astfel de statistici sunt necesare pentru efectuarea unei evaluări globale a situației privind discriminarea în statul membru și pentru întocmirea rapoartelor menționate la articolul 17 litera (c) din prezenta directivă.

(4) Statele membre permit organismelor de promovare a egalității să formuleze recomandări cu privire la datele care trebuie colectate în legătură cu drepturile și obligațiile care decurg din Directivele 79/7/CEE, 2000/43/CE, 2000/78/CE și 2004/113/CE, adresate entităților publice și private, inclusiv autorităților publice, partenerilor sociali, întreprinderilor și organizațiilor societății civile. Statele membre pot permite, de asemenea, organismelor de promovare a egalității să joace un rol de coordonare în colectarea datelor privind egalitatea.

Articolul 17

Rapoarte și planificare strategică

Statele membre se asigură că organismele de promovare a egalității:

(a) adoptă un program de lucru care stabilește prioritățile și activitățile viitoare ale acestora;

(b) întocmesc și pun la dispoziția publicului un raport anual de activitate, care include bugetul anual, date privind personalul și informații financiare; și

(c) publică, cel puțin la fiecare patru ani, unul sau mai multe rapoarte care conțin recomandări privind situația egalității de tratament și a discriminării, inclusiv eventualele probleme structurale identificate în statul membru respectiv.

Articolul 18

Monitorizare și raportare

(1) Până la 19 iunie 2026, Comisia stabilește, prin intermediul unui act de punere în aplicare, o listă de indicatori comuni privind funcționarea organismelor de promovare a egalității desemnate în temeiul prezentei directive. Atunci când stabilește indicatorii, Comisia poate solicita consiliere din partea Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene, a Institutului European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați și a rețelelor organismelor de promovare a egalității la nivelul Uniunii. Indicatorii se referă la resursele umane, tehnice și financiare, funcționarea independentă, accesibilitatea și eficacitatea organismelor de promovare a egalității, precum și la evoluția mandatului lor, la competențele sau la structura acestora, asigurând comparabilitatea, obiectivitatea și fiabilitatea datelor colectate la nivel național. Indicatorii nu sunt utilizați în scopul ierarhizării sau al emiterii de recomandări specifice adresate unui anumit stat membru.

Actul de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 22 alineatul (2).

(2) Până la 19 iunie 2031 și, ulterior, la fiecare cinci ani, statele membre furnizează Comisiei toate informațiile relevante privind aplicarea prezentei directive. Aceste informații includ cel puțin date privind funcționarea organismelor de promovare a egalității și iau în considerare rapoartele întocmite de organismele de promovare a egalității în temeiul articolului 17 literele (b) și (c).

(3) Comisia elaborează un raport privind aplicarea și efectele practice ale prezentei directive, pe baza informațiilor menționate la alineatul (2) și a datelor relevante suplimentare colectate la nivel național și la nivelul Uniunii, în special de la organismele de promovare a egalității, de la rețele ale organismelor de promovare a egalității la nivelul Uniunii, cum ar fi Equinet, de la organizații ale societății civile sau de la alte părți interesate, de către Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene și de către Institutul European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați. Raportul abordează funcționarea independentă și eficacitatea organismelor de promovare a egalității din statele membre pe baza indicatorilor stabiliți în temeiul alineatului (1)

Articolul 19

Dialogul privind funcționarea organismelor de promovare a egalității

(1) În contextul exercițiului de monitorizare și raportare prevăzut la articolul 18 și pentru a consolida dialogul dintre instituțiile Uniunii și a asigura o mai mare transparență, Parlamentul European poate invita anual Comisia să discute aspectele menționate la articolul respectiv referitoare la funcționarea organismelor de promovare a egalității desemnate în temeiul prezentei directive.

(2) Parlamentul European își poate exprima punctul de vedere privind aspectele menționate la articolul 18 în cadrul unor rezoluții.

(3) Comisia ia în considerare, după caz, toate elementele care decurg din punctele de vedere exprimate în cadrul dialogului care are loc în temeiul prezentului articol, inclusiv toate rezoluțiile Parlamentului European în ceea ce privește aspectele menționate la articolul 18, inclusiv atunci când examinează aplicarea prezentei directive.

Articolul 20

Cerințe minime

(1) Statele membre pot introduce sau menține dispoziții care sunt mai favorabile decât cerințele minime prevăzute în prezenta directivă.

(2) Transpunerea prezentei directive nu poate, în niciun caz, să constituie un motiv de diminuare a nivelului protecției împotriva discriminării deja acordate de statele membre în domeniile reglementate prin Directivele 79/7/CEE, 2000/43/CE, 2000/78/CE și 2004/113/CE.

Articolul 21

Prelucrarea datelor cu caracter personal

(1) Statele membre se asigură că organismele de promovare a egalității pot colecta și prelucra date cu caracter personal numai în cazul în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea unei sarcini în temeiul prezentei directive.

(2) Statele membre se asigură că, atunci când organismele de promovare a egalității prelucrează categoriile speciale de date cu caracter personal menționate la articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/679, sunt prevăzute măsuri adecvate și specifice pentru protejarea drepturilor fundamentale și a intereselor persoanei vizate.

Articolul 22

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 23

Modificarea Directivelor 2000/43/CE și 2004/113/CE

Capitolul III din Directiva 2000/43/CE și capitolul III din Directiva 2004/113/CE se elimină. Trimiterile la organismele de promovare a egalității de tratament menționate în capitolele respective se interpretează ca trimiteri la organismele de promovare a egalității menționate la articolul 2 alineatul (1) din prezenta directivă.

Articolul 24

Transpunere

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 19 iunie 2026. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 25

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 23 se aplică de la 19 iunie 2026.

Articolul 26

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 7 mai 2024.

Pentru Consiliu

Președintele

M.-C. LEROY